

HURDACI DERGİSİ

1. Öğrenci Kurultayı

Özel Sayısı

metalurji

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ
ODASI

-1. Öğrenci Kurultayı Özel Sayısı-

İmtiyaz Sahibi

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası
Adına Yönetim Kurulu Başkanı
Cemalettin KÜÇÜK

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

M.Kemal BAŞAK

Yönetim Yeri ve Dergi Yazışma Adresi

TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası
Meşrutiyet Caddesi Hatay Sokak No:1 0/9
06650 Kızılay/ANKARA
Tel: (0.312) 425 41 60
Faks: (0.312) 41 8 93 43
E-mail : oda@metalurji.org.tr
http://www.metalurji.org.tr

Ücretsiz Dağıtılır

Baskı

Ezgi Matbaacılık
Davutpaşa cad.
Kazım Dinçöz sitesi
81/229
Topkapı-Istanbul
Tel: (0212) 501 93 75

İçindekiler

2-4.....Özelleştirmeler ve Bor

5-7.....Dönüşüm Sürecinde
Üniversitenin Yeri

8-16.....**1. Öğrenci Kurultayımız**

8.....Çağrı Metni

9-12.....Sonuç Bildirgesi

13-14.....Değerlendirme Yazısı

15.....Yürütme Komitesi

16.....Afiş

Merhaba,

Kurultay nedeniyle ara verdiğimiz Hurdacı çalışmamıza bu kez Kurultay Özel Sayısı ile kaldığımız yerden devam ediyoruz. Metalurji Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu 1.Öğrenci Kurultayı'mızı gerçekleştirmemizin mutluluğu ve heyecanıyla bu sayının çalışmasını yaptık.

Yaklaşık dört senenin çalışmasının sonucu olan Öğrenci Kurultayı, öğrenci örgütlülüğümüzü ve gelecekteki mesleki dayanışmamızı bir adım öteye taşıdı. Kurultayımıza on altı üniversiteden beş yüz civarında öğrenci arkadaşımız ve elli civarında mühendis ve öğretim üyesi katıldı. Genel mühendislik sorunlarının, üniversite koşullarının, sosyal hayatın ve sektör ile ilgili konuların konuşulduğu kurultayımız gerek aktif tartışma ortamıyla gerekse tiyatro, film gösterimi ve konser etkinlikleriyle başarılı bir şekilde gerçekleştirildi.

Kurultayımızla ilgili bu özel sayımızda kurultay hazırlık süreci, kurultaya çağrı metni, kurultayda yapılan tartışmalar, kurultay sonuç bildirgesi, kurultay değerlendirmeleri ve kurultayda çekilmiş olan fotoğrafları sizlere sunuyoruz.

**Unutmayalım ki "Sorunlarımız ortak, çözümleri de..."
İyi okumalar...**

Metalurji Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

ÖZELLEŞTİRMELER VE BOR

Erşat ÇAYAN

İstanbul Teknik Üniversitesi

Ülkemizde ve dünya genelinde özelleştirmeler büyük bir sorundur. Özelleştirme kapsamında bakacak olursak, amaçları üretimi, hammaddeyi, enerjiyi ve işçiyi sömürmek olan kapitalist ülkelerin klasik 'arka bahçe' politikalarına az gelişmiş diğer ülkeler gibi ülkemiz de dahil edilmiştir. En büyük sömürlerden bir tanesi ise burada neoliberal politikaların bir yansıması olan, ulusal sanayinin dış güçlere peşkeş çekilmesi ve yabancılaştırılması olan özelleştirmeler olarak karşımıza çıkıyor. Ülkemiz tarihinde iktidar partilerin bilicili veya bilinçsiz politikaları ülkeyi IMF ve Dünya bankası kısıfına sokmuştur, sermaye grupları veya uluslar arası güçler hammaddeyi çıkartır, işler, pazarlar yani sanayiye ve pazarı sömürür duruma gelmiştir. Ne yazık ki Türkiye gibi, haşereler tarafından kemirilen birçok ülke vardır. Kaldı ki geride kalanlar itiraz etmederse, muhalif olurlar ise kapitalist ülkeler dize getiremedikleri bu ülkeleri kredi vermeme, ambargo, askeri operasyonlar veya uluslararası anlaşmalar ile onların seslerini kesip, sisteme uygun birer ülke haline getirme yoluna gitmişlerdir. Bu konuda Kanadalı akademisyen Michael Hart, düzenlenen bir OECD yuvarlak masa toplantısında küresel sistemin kuralları hakkında şöyle söylemiştir: 'Hükümetler dünya üzerinde ekonomik etkinliklerin temel düzenleyicisi olarak ulusal ekonomik çıkarlarını nasıl koruyacaklardır? Daha küçük ülkeler için iki seçenek vardır; ya işbirliği ya da baskı; aynı hedefe yönelik yürüme ya da daha büyük güçlerin tiranlığını kabul etme (...)'

Neoliberal politikaların bir dalı olan özelleştirmelere dünya genelinden bir örnek verecek olursak, durumun vahametinin farkına varmamız için en büyük örnek 1985 yılından sonra özelleştirme furyası içerisine giren Şili'dir. Bu ülkenin en büyük ekonomik kay-

nakları dış güçlere armağan edilmiştir. Altın, gümüş, bakır madenleri, petrol ve doğalgaz uluslararası ortaklara devredilmiş, sosyal güvenlik sistemi, elektrik şirketleri, benzin istasyonları, demir yolları, telekomünikasyon sistemleri özelleştirilmiş, hatta ormanları, denizleri, deniz ticareti, deniz ulaşımı ve deniz ürünleri yabancılara satılmıştır. İlginçtir ki Şili'nin tüm sanayi sektörü satılsa da toplam dış borcunu karşılayamıyor bunun yanında tüm yer altı-yer üstü kaynaklarını pazara sunuyor. Ülkemize baktığımızda ise bir "Şilileşme" süreci ile karşı karşıya kaldığımız ortadadır. Şu dönemde gerek devletin gerekse dış güçlerin politikalarıyla parsel parsel satılan bir ülke durumunda olduğumuz doğrudur. Sürece baktığımızda, ülkemizde dış güçlerin ve bu güçlerin oluşturduğu organların önemli amaçlarını gerçekleştirdiği görülür. Bunlar; finans ve banka sisteminin uluslar arası gruplara satılması, telekomünikasyon şirketlerinin haberleşme ve medya ağının uluslararası sermayeye devredilmesi, ağır sanayinin bel kemiği olan devlet elinde olan bu üretim işletmelerinin özelleştirilmesidir.

BOR

2001 krizinden sonra TMSF sayesinde finans ve banka sisteminin uluslar arası piyasalaştırılması, telekomünikasyonda Telekom operasyonu, Petkim, Tüpraş ve Erdemir gibi ağır sanayide başlayan özelleştirme örneklerine baktığımızda ise durumun ciddiyetini anlıyoruz. Kaldı ki bu durum bunlarla sınırlı kalmayacak, yakın bir dönemde doğal kaynakların, akarsuların, orman arazilerinin vs satılma sesleri kulaklarımıza gelecektir.

Ülkemizin yeraltı zenginliklerinde 150 senedir gözü olan sömürücülerin emellerinden bir tanesi de dünya rezervinin %63'üne sahip olduğumuz bor madenlerimiz üzerinedir. Borun dünya sanayisinde ve kalkınmada ö-

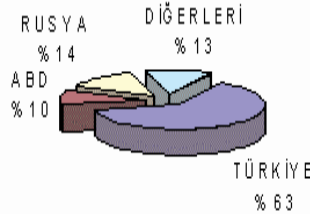

nemi yadsınamayacak kadar büyüktür ve üzerinde ciddiyle durulması gereken bir konudur. Bor'un kullanım alanları arasında cam sanayi, elektronik ve bilgisayar sanayi, enerji sektörü, görüş sistemleri, ilaç ve kozmetik sanayi, iletişim araçları, inşaat sektörü, kağıt sanayi, kimya sanayi, koruyucu, makine sanayi, metalurji, otomotiv sanayi, seramik sanayi, spor malzemeleri, tarım sektörü, tekstil sektörü, tıp, uzay ve havacılık sanayi vardır. Bunların yanında ne yazık ki nükleer araştırmalar ve savunma sanayinde büyük öneme sahip olmasıyla da sömürücü devletlerin sürekli gözünün üzerinde olduğu bir maden türüdür. Dahası, bu listeye bor kimyasallarını ve alaşımlarını da katarsak kullanım alanları 3 katına çıkar. Bu da boru birçok alanda vazgeçilmez hammadde veya ürün yapar. Türkiye'den sonra dünya bor rezervlerinde ikinci sırayı %13.7 ile ABD alır. Ülkemizde bor madenlerini işleyen, üreten ve pazarlayan çatı Eti Holding'dir ve dünya bor üretiminin %31'ini gerçekleştiren, dünya bor pazarını kontrol eden iki tekelden biridir. Diğerisi ise US Borax'tır. Burada Eti Holdingden biraz bahsetmek gerekiyor. Eti Holding 1935 yılında madencilik alanı kaynaktan yoksun olmasının diye bankacılık bölümüyle birlikte yapılandırılmış ve Etibank adını almıştır. Devletleştirildikten sonra maden sektörünün %85'ini ele geçirmiştir. Bir süre sonra ise özelleştirme gündeme oturmuş, ilk olarak bankacılık bölümü 1995 yılında madencilik için özelleştirilmiş, bankacılık ve madencilik bölümü ayrılmıştır. 1997 yılında 'yapılandırma ve özelleştirmeye ilk adım' adı altında madencilik bölümü Eti Madencilik yerine Eti holding adını almış ve daha sonra Eti Holding'e bağlı ortaklık biçiminde Eti Bor, Eti Alüminyum, Eti Gümüş, Eti Krom, Eti Bakır, Eti Elektrometalurji ve Eti Pazarlama olarak 7 ayrı anonim şirkete ayrılmıştır. Böylece bölünme sayesinde Etibank'ın özelleştirilmesi daha kolay bir hal almıştır.

Yeni hükümet dönemine baktığımızda kar

eden kuruluşlar ve bor madenlerinin özelleştirilmesi gündeme oturmuştur. Nitekim diğer iktidar partilerin politikaları gibi AKP hükümetinin de programında temelde IMF programının uygulanması ve özelleştirmeyi hayatın neredeyse her alanına sokmak olarak tanımlanabilir. Kaldı ki toplumun özelleştirme konusundaki hassasiyetini tartan ve bunun farkında olan AKP hükümeti yaptığı çalışmaları gündemlerin üzerini örterek kapatmış, kamu imtiyazını oluşturan ve bor açısından da çok önemli olan yasalara uymama ve bu yasaları ortadan kaldırmaya cüret etmiştir. AKP iktidarı ilk günden beri bor madenlerimizin işletilmesi görevinin üzerinde olduğu Eti Maden işletmelerinde kamunun her alanında yaptığı gibi kadrolaşma gayreti içindedir. Bu gayret, tabi ki boşuna değildir. Bunun altında bor madenlerimizi yabancı yandaşlarına peşkeş çekmek yatmaktadır. AKP'nin özelleştirme politikalarında bilinçli

DÜNYA BOR REZERV DAĞILIMI

olarak KIT (Kamu İktisadi Teşebbüsü)'lere yatırım yapmama, kadrolaşma, içlerini boşaltma, ve 'zarar ediyor' gerekçesi vardır. AKP'nin özelleştirme programında yer alan 'kamuya ait bütün maden işletmeleri aşamalı olarak özelleştirilecek ve stratejik öneme haiz madenler için farklı özelleştirme metotları uygulanacaktır' ibaresi ise KIT'lerin zarar ediyor gerekçesiyle özelleştirilmediğini, işin içinde tamamen yandaşlarına peşkeş çekme mantığının olduğunu bizlere gösterir. Gene bir örnek; 19 Şubat 2007 tarihli ihale duyurusu; 'Eti Maden işletmeleri genel müdürlüğü yılda 10.000 ton disodyum oktaborat tetrahidrat üretecek tesis kurulması, işletmeye alınması ve idarece 36 aylığına kiralanması hizmeti alınacaktır.' Yani 3 yıl sonunda özel sektöre devretmek için ihaleyi açmışlardır. Önemli bir anekdotur ki, bor madenlerimiz konusunda en önemli yasa olan 2840 sayılı 'bor tuzları, uranyum ve toryum madenlerinin aranması ve işletilmesi devlet eliyle yapılır' yasayı dahi hiçe sayarak bor ihalesini açıp bor madenlerini yandaşlarına ve sonra uluslararası şirketlere teslim etme yoluna girmiş-

tir.

Özelleştirme kapsamında bakacak olursak uluslararası boyutta yaklaşık 350 milyar dolar değere sahip ülkemizdeki bor madenlerine talip olabilecek tek kuruluşun Eti Holding ile dünya tekeli paylaşan, dünya bor üretiminin %55'ine sahip olan, US Borax'ın tam hissesini elinde tutan ve araştırma bahanesiyle ülkemizde de faaliyet gösteren Rio Tinto Zinc Corporation'dır. Sonuçta bor'un hangi yöntemlerle olursa olsun, üretimden işletmesine ve pazarlamasına kadar özelleştirilerek yerli ve yabancı şirketlere devri bor'un RTZ şirketinin eline geçmesini sağlayacaktır. Eti Holding'in özelleştirilmesi demek bir takım menkul ve gayrimenkullerin, en başta bor olmak üzere yeraltı zenginliklerimizin uluslararası tekellerin eline geçmesi, hakkında söz sahibi olması gerekirken ülkemizin bor ile ilgili hakimiyetini kaybetmesi demektir. Fakat AKP'nin özleştirme programına bakarsak madencilik sektörünün en önemli kurumları olan MTA (Maden Teknik Arama), ETIBANK, TTK (Türkiye Taşkömürü Kurumu), KÜMAŞ (Kütahya Manyezit İşletmeleri) ve ÇINKUR (Çinko Kurşun Metal Sanayi A.Ş.) gibi kurumlar özelleştirme, kapatma veya daraltma doğrultusunda elden çıkarılmıştır ve çıkarılmaya devam edilmektedir.

Özelleştirmeler, elden çıkartmalar ve kapatmaların topluma yansıyan yönlerinden kısaca bahsedecek olursak özelleştirmenin toplumsal etkilerini ve ne denli ekonomik bir çalışma olduğunu görmek zor değildir. Özelleştirmeler nedeniyle işsizlik çığ gibi büyüyor, kamuda ihtiyaç duyulduğu halde işçi alımlarının yapılmıyor aksine kendi bünyesinde çalışan işçiler de emekliliğe zorlanıyor. Uygun politikalar yapıp maden sahaları faal hale getirilmiyor, üretim yapılmıyor, ülke madenciliğinde temel taşlar olan bazı kuruluşlar kapatılıyor, dolayısıyla istihdamdan ve refahtan bahsetmek mümkün olmuyor. Özelde işçiler günde 10 saat çalışıyor, birçok işyeri asgari ücret ihlali yapıyor, hafta tatili, iş güvenliği ortadan kalkıyor, işsizlik büyüyor,

işçi sendikasıylaştırılıyor, işten çıkarılıyor, sağlıkları hiçe sayılıyor. Dolayısıyla madencilik faaliyetleri, uluslararası sermayenin madenlere olan talepleri ve yerli işbirlikçilerin politikaları sayesinde doğal varlıklarımız ve haklarımız yağmalanıyor.

Peki ne yapmalı?

Türkiye, üzerinde birçok neoliberal politikanın döndüğü bir ülke durumundadır ve git gide daha da sömürgeleşmektedir. Özelleştirmeler sorunu ise bunlardan sadece bir tanesidir. Bor madenlerimizin özelleştirilmek istenmesi ise madencilik ve metalurji başta olmak üzere birçok alanda ve toplumsal açıdan üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur.

- En başta 2840 sayılı ' bor tuzları, uranyum ve toryum madenlerinin aranması ve işletilmesi devlet eliyle yapılır' yasa titizlikle korunmalıdır.
- Maden ürünlerinin hammadde olarak ortaya çıkarılmasından ziyade ileri ürünler üretip topluma daha faydalı hale getirmek için gerekli işletme yatırımları devlet tarafından yapılmalıdır.
- Bizlere düşen görev ise emperyalist devletlerin yerli işbirlikçilerinin başta bor olmak üzere madenlerimiz üzerindeki emelleri olan özelleştirme politikalarına karşı sesimizi şiddetle duyurmak, toplumsal bilinç oluşturmak olmalıdır.

Kaynaklar:

- TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası Yayın Organı / Temmuz 2003
- Kamu Yönetimi Dünyası Dergisi / sayı 5
- TC Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı Resmi internet Sitesi

DÖNÜŞÜM SÜRECİNDE ÜNİVERSİTENİN YERİ

Özge BALCI

Istanbul Teknik Üniversitesi

Eğitim sisteminde hızla gerçekleştirilen dönüşümler, biz üniversite öğrencilerini de çok yakından ilgilendiriyor. Genel olarak eğitim sistemindeki yeniden yapılandırma, üniversiteleri de derinden etkilemiştir. Sistem ideolojisinin yeniden üretim yeri olan eğitim kurumları elbette ki, otoriteler tarafından önemle izlenecek ve gerektiğinde uygun değişiklikler yapılacaktır.

Üniversite, toplum ve insanlık yararına bilgi üretme, paylaşma ve yayma amacındaki bilimsel eğitimin verildiği özerk bir kurum olmalıdır ve bu tanım çerçevesinde düzenlenmelidir. Peki, bu sistemde üniversite bu görevlerini yerine getirebiliyor mu? Bilgiyi ne için ve kimin yararına üretiyoruz? Ürettiğimiz teknolojiden kimler, ne ölçüde yararlanabiliyor? Ülkemizdeki üniversitelerin durumlarını düşünerek bu sorulara cevap verelim. Bu yazıda, üniversitelerdeki eğitim dönüşümü hakkında bilgi veriliyor; üniversite, sanayi ve devlet arasındaki ilişkiler diğer dönüşüm süreçleriyle birlikte incelenecektir.

Türkiye’de Üniversite Eğitimindeki Dönüşümlere Kısa Bir Bakış

Türkiye üniversite eğitim sistemi, süreç içindeki Dünya eğitim sistemlerine ve ülkenin mevcut durumuna bağlı olarak dönüşüm göstermiştir. Bu dönüşümü kısaca özetlemek gerekirse; Cumhuriyetin kurulduğu yıllardan 1980’e kadar uzanan dönemde, üniversitenin Alman-Fransız geleneğine yaslanarak bir değişim geçirdiğini söylemek mümkündür. 1980 askeri darbesi ile birlikte genel olarak eğitim sisteminde değişim dönemine girilmiştir. Bu yıldan itibaren Anglo-Amerikan Eğitim Modelinden etkilenen üniversite anlayışı oluşturulmuştur. Bu modelin Avrupa’dakinden üniversite-

tedeki durum açısından önemli farkları; kredili sistemin olması, okul harçlarının kredi sayısına göre belirlenmesi ve mimar, mühendis gibi mesleki unvanların üniversite yerine mesleki kuruluşlar tarafından verilmesidir. [1] (Bu konuyla ilgili ülkemizden güncel bir örnek yetkin mühendislik tartışmalarıdır) Bu süreçlerin sonucu olarak üniversite şu anki durumuna gelmiştir. Üniversitenin bugünkü durumunu tahlil etmeye bir örnek üzerinden başlayalım.

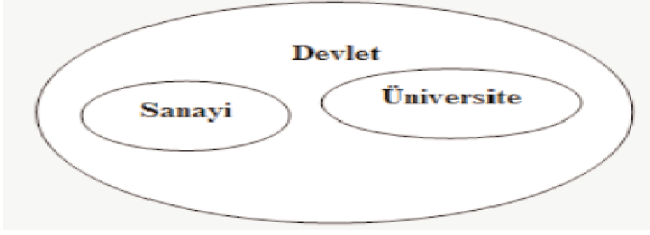
Eğitimde Dönüşüm: Üniversite-Sanayi İşbirliği

Üniversite, devlet ve sanayi arasındaki ilişkiyi özetle 3 model üzerinden tanımlamak mümkün.(Etzkowitz, 2002) Birinci model, Devletçi Üniversite-Sanayi-Devlet İşbirliği modelidir. Bu modelde, devlet, üniversite ve sanayi politikalarını oluşturur ve bunlar arasındaki ilişkileri belirler. İkinci model, Liberal Üniversite-Sanayi-Devlet İşbirliği modeli olarak adlandırılıp şu şekilde teorize edilmiştir: Devlet, üniversitenin finansal kaynağını sağlar, üniversite de araştırma sonuçlarını sanayiyle paylaşır ve sanayinin de devlete vergi verme sorumluluğu vardır. Son olarak geliştirilen model ise Üçlü Sarmal modelidir. Bu modelde üniversite, sanayi ve devlet ‘aktörleri’ sürekli etkileşim içinde bulunurlar ve bir kurum diğerinin rolünü üstlenebileceği gibi hepsi için ortak ‘üçlü ağ yapıları’ da oluşturulur. (Bu modeller, bu üçlü ilişkinin organizasyonu açısından mutlak bilgiler olmayıp, sistem teorisyenleri tarafından tanımlanmıştır. Mevcut durumu anlamak açısından biz de bu modelleri anlatmaktayız.)

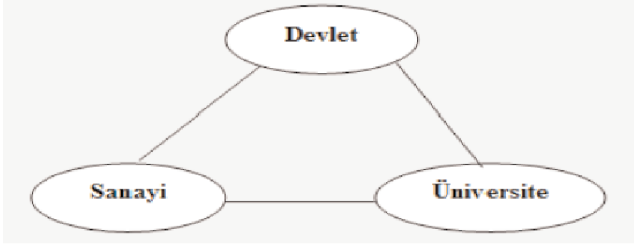
Devletçi Üniversite-Sanayi İşbirliği Modeli

Liberal Üniversite-Sanayi İşbirliği Modeli

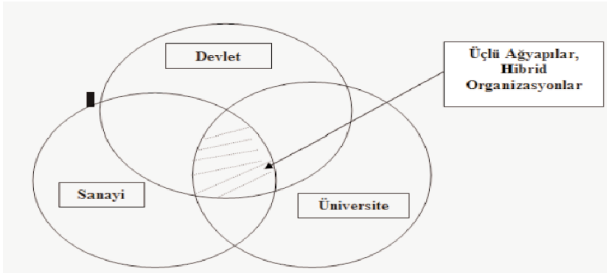
Üçlü Sarmal Modeli

Bu

tanımlamalara bakıldığında üçlü sarmal modelinin tam da neoliberal sistemle iç içe geçti-

ğini ve eğitim alanındaki ayağını görebiliyoruz. Bu tanımda sermaye dönüşümlü bir kapsamda üniversiteden beklenenin alındığı ve devletin de buna uygun yapılandırıldığı söyleniyor. Bu model, ABD’de şu an kullanılmakta olup, git gide bütün Dünya’ya benimsetilmeye çalışılmaktadır.

Peki, bilgi sürecinin sermayeye dönüştürülmesinin sonuçları nelerdir? (Burada bahsettiğimiz kapitalist sistem içindeki sadece kar maksimizasyonu üzerine varlıklarını sürdüren özel sermaye grupları olup, teknolojilerinin halkın ne kadar yararına olduğu tartışmalıdır.)

1. Bilim ve teknoloji ilişkileri: Üniversitelerde üretilen bilimsel bilginin, şirket tekeline alınması ve teknolojinin sermaye gruplarının istediği yöne çevrilerek kullanımı. Bu noktada, toplumsal yararı olmayan teknoloji alanlarının

(savaş sanayisi gibi...), şirketlerin kar yönelimli eğilimlerine göre şekillendirilmesi söz konusudur. Sermaye grupları, kendisine gereken teknoloji bilgisini kısa yoldan ve maliyeti en az olacak şekilde alırlar. Bu kar maksimizasyonu açısından şirket için olumludur ancak teknoloji-den elde edilen olağanüstü karların topluma dar anlamda bir dönüşü olur. Sonuçta, bilim toplum için değil, şirket ihtiyacına ve çıkarına göre üretilir.

2. Bilim insanlarının durumu: Özgür bilimsel bilgi üretme şansının ortadan kaldırılması. Günümüzdeki durum incelendiğinde, üniversitelerdeki bilim insanlarının yaptığı araştırmaların seçimden çok zorunlu bir nitelik taşıdığı gözlemlenmektedir. Türkiye’nin GSMH içindeki yüksek öğretime ayırdığı pay yaklaşık %0,9 civarındadır. [III] Bu da, devlet fonundan yeterince yararlanamayan üniversitelerin zorunlu olarak proje eksenli araştırma yapmaya yönelmesi demektir. Proje destekleri çeşitli şirketler tarafından sağlanır ve bilim bu grupların keyfine bağlı olarak üretilir duruma gelir.

3. Öğrenciler: Üniversite-sanayi(sermaye!) işbirliğinde sistem ideolojisine göre biçimlenen öğrenci tipolojisi. Şirket, üniversiteye sadece yatırımlarıyla değil, ideolojisiyle birlikte girer. Sermaye grupları arasında var olan rekabet ilişkilerini, öğrenciler üzerinde de yaratarak, kişisel çıkarlara ve rekabete dayalı ilişkileri olan bireyci öğrenciler yaratmayı hedefler. Bu, düzen ideolojisinin yeniden üretimi için büyük önem teşkil eder. Gerek üniversite içi düzenlenen çeşitli organizasyonlarla, gerekse reklam yollu dayatılan görsel malzemelerle, öğrencilerin sisteme entegre olması sağlanır. Sadece bunlarla da sınırlı kalmaz, staj gibi öğrencilerin firmaya bağımlı olması zorunlu olan konularda, kendi politikalarıyla hareket eder. En sonu, üniversite piyasa kavramlarına bağımlı bir kurum haline gelip; bilgi, ‘performans’ veya ‘karlılık’ türünden kelimelerle tanımlanan bir meta haline dönüşür. Bu ortam içinde öğrenciler, toplumsal fayda ya da bilim kavramlarının gerçek anlamını unuttur; ‘bireysel fayda’ ya da ‘rekabet’ unsurlarını benimserler.

Sonuç olarak, söz konusu üniversite-sanayi işbirliği, ekonomik rekabetin gereksinimlerine

göre örgütlünmüş olup, topluma hizmet yerine, sermaye gruplarına hizmeti hedeflemektedir. [IV] Türkiye’de üniversite-sanayi işbirliğini en somut şekilde ‘Teknokent’ lerle birlikte görmekteyiz. Bu organizasyonlara yukarıda açıklananlar doğrultusunda, şüpheli ve sorgulayıcı biçimde yaklaşmak gerekmektedir.

Dönüşümde Diğer Süreçler

Üniversite-Sanayi İşbirliği Programları, bu geniş çaptaki dönüşümlerin sadece bir parçası ya da alt başlığı olup, istenilen üniversite yapılanması; kurumlar, yasalar ve ideolojik baskılarla birlikte oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bütün yaptırımlar birbirinden ayrı olarak değil, içiçe geçmiş ve belli amaçlara yönelik olmak suretiyle kullanılıyor gözükmektedir. Türkiye açısından bakıldığında, bu süreci yasal ve ideolojik baskı süreçleri olarak değerlendirmek mümkündür. 1995 yılında imzalanan GATS anlaşması ile birlikte, ‘piyasa’ya açılması öngörülen ‘hizmet sektörlerinin’ tanımlanması, eğitimi de kar amacı taşıyan bir sektör haline getirip, eğitimdeki dönüşümlerin yasal zeminini hazırlamıştır. Uzun dönem gündemde kalan ‘yetkin mühendislik’ gibi tartışmalar ve üniversitelerin paralaştırılması ile ilgili düzenleme denemeleri, anlaşmanın uygulama aşamalarını belirtmektedir. Bütün bunların yanında, ideolojik baskı süreçleri de üniversitenin ögesi olan tüm unsurların fikirsel anlamda etkilenmesi ve dönüştürülmesi amaçlarını taşımaktadır. Bunların içinde üniversitedeki eğitim müfredatının biçimlendirilmesi (çan sistemi gibi rekabet unsuru içeren uygulamalar), üniversite yerleşim alanlarının uygun biçimde düzenlenmesi(kantinlerin durumu, üniversite içi alışveriş merkezleri, tüketim duygusunu aşılacak her türlü düzenleme) ve ‘Yaşam Boyu Öğrenme’ türünden ortaya atılan eğitim yöntemleri vardır. (Programın ayrıntılı bilgisi için bakınız: Ölçü, Aralık 2006)

Üniversitede Bilimsel Eğitim (!)

Üniversitenin piyasanın her hangi bir ‘sektör’ünden ayrı tutulmadığı bu ortamda, üniversiteler özerkliğini yitirmiş ve sermaye grup-

larına bağlı kılınmış bir kurum haline gelmiştir. Böyle bir kurumda, ‘bilim araştırmalarının toplumsal fayda içermesi gerektiği’ türünden yaklaşımlara artık yer yoktur. O halde, üniversitede bilimsel eğitimin uygulanırlığı konusunda da birçok soru işareti oluşmaktadır. Her hangi bir çıkar grubundan bağımsız olarak üretilmesi gereken bilimin, mevcut üniversitelerdeki durumu sorgulanmalıdır.

Sonuç olarak, üniversite, çıkar gruplarının müdahalesinden ayrılır ve özerk bir kurum haline gelirse; bilimsel ve nitelikli bir eğitimden bahsedebiliriz. Biz, üniversitenin önemli bileşenlerinden olan öğrenciler, eğitimimiz hakkında yeterince söz sahibi olabilmeliyiz. Düzenin bütün baskı mekanizmalarını gördüğümüz ve bilfiil yaşadığımız üniversite ortamlarında, artık özgür, parasız ve bilimsel eğitimi savunmak, her zamankinden daha önemli hale gelmiştir!

KAYNAKLAR

- [I] <http://www.yok.gov.tr/egitim/ab/avrupa.doc>
- [II] Koç, K., Mente, A., Inovasyon Kavramı ve Üniversite-sanayi-devlet işbirliğinde üçlü sarmal modeli
- [III] Kamu Yararı Açısından Üniversite-Sanayi İşbirliği Üzerine Değerlendirmemiz, Ölçü, Aralık 2006
- [IV] Özüğurlu M., Üniversite-Sanayi İşbirliği Programının Eleştirisi

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

I. ÖĞRENCİ KURULTAYI

ÇAĞRI METNİ

Metalurji ve Malzeme Mühendisliği öğrencilerini ilk defa kapsamlı bir şekilde bir araya getirmeyi hedefleyen ve Öğrenci Komisyonu'nun düzenlediği ilk kurultay olma özelliğini taşıyan Metalurji Mühendisleri Odası 1. Öğrenci Kurultayı 17-18 Mayıs 2008 tarihinde gerçekleştirilecektir.

Biz metalurji ve malzeme mühendisliği öğrencileri olarak, eğitim ve meslek sorunlarımızı tartışmak, beraber öğrenmek ve beraber çözüm üretmek için yola çıktık. Şu an karşılaştığımız ve ileride mezun olduğumuzda da önümüze çıkacak sorunlarla ilgili görüşlerimizi paylaşmak ve ortak paydada beraber hareket edebilmek için meslek örgütlülüğümüzün ve bu örgütlülük çevresinde oluşturulacak geniş kapsamlı çalışmalarımızın, geleceğimiz için büyük önem taşıdığını düşünüyoruz.

Üniversitelerimizin hızla bir dönüşümden geçtiği ve eğitim sisteminin yeniden yapılandırıldığı bir dönemde; üniversitede yaşadığımız sorunları, eğitimdeki ve metalurji eğitimi-ndeki eksiklikleri, çevresel sorunları, genel anlamıyla meslek sorunlarımızı ve çözüm önerilerini tartışmak, kısaca eğitime, mesleğe, hayata bakış açımızı sorgulamak, geliştirmek ve öğrenci dayanışmasını sağlamak amacıyla kurultayı gerçekleştireceğimizi duyuruyoruz. Kurultayın ülkedeki tüm metalurji ve malzeme mühendisliği öğrencilerini birleştirerek, tartışma ve çözüm üretme ortamı yaratacağını görüyor, ulaşamadığımız herkesin bizlerle iletişime geçmesini ve bu çalışmaya emek vermesini bekliyoruz.

Bu çalışmanın sadece kurultay günleriyle sınırlı değil, kurultaya hazırlık süreciyle bir anlam taşıdığını belirtiyor, daha sağlıklı bir kurultay çalışması için bütün metalurji ve malzeme mühendisliği öğrencilerini hazırlık sürecinde birlikte çalışmaya, üretmeye ve kurultayı beraber örgütlemeye çağırıyoruz!

Metalurji Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

AFİŞ/PANKARLARDAN BİRİ

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

I. ÖĞRENCİ KURULTAYI

DEĞERLENDİRMESİ

Yaklaşık 450 öğrencinin katıldığı 1. Öğrenci Kurultayı'nda yapılan tartışmalar, getirilen eleştiriler, kurultay sonrası üniversitelerden gönderilen değerlendirmeleri incelediğimizde, değerlendirmemizi maddeler halinde gerçekleştirmemiz mümkün ve daha sağlıklı olmaktadır:

- Genel işleyiş, kurultayın yürütülmesi, öğrencilerin ulaşmaları, konaklama ile ilgili konularda genellikle başarılı bulunuldu. Ancak, Şişli, Bakırköy ve Avcılar Belediye'sinden vaat edilen ulaşım araçlarının belirtilen saatten 45 dakika geç gelmesi, şehir içinden katılımın zorlaşmasına neden oldu.
- Şehir içine konulan servis araçlarının kurultay broşüründe daha önce belirtilmemiş olması ve kurultay yerinin İstanbul şartlarına göre zor ulaşımından kaynaklı; katılımın azaldığı tahmin edildi. İleride yapılacak olan kurultay yerinin daha merkezi bir yerde ve üniversite içi konferans salonlarında yapılması, katılımı arttırıcı bir nitelik sağlayacaktır.
- Metalurji, malzeme ve seramik öğrencilerinin bu buluşmanın ilkinin yapıyor olmasının verdiği "acemilik" dışında kurultay çok kabul gördü ve beğenildi. Mesleğimiz öğrencilerini ilk defa sosyal konular altında kapsamlı bir şekilde bir araya getirebildik.
- Yapılan en büyük eleştiri kurultayın çok fazla siyasi olduğu yönündeydi. Bu konuda kimi arkadaşlar tartışmaları "tek taraflı", "sağ düşünceye nefret yağdırıcı", "sadece muhalif" gibi yargılarla nitelendirirken, kimileri ise "siyasetin hayatımızda var olduğu", "kurultayın bir çizgisi olması gerektiği", "her türlü fikir alışverişinin gerekli olduğu" gibi savunmalarla nitelendirdiler.
- Tartışma ortamının çok fazla ve düzgün sağlanamadığı konusunda fikir belirtilirken, bu nedenle çözüm için yeterli öneri oluşturulamadığı vurgulandı. İleride yapılacak olan kurultay için, dinleyici arkadaşların aktif katılımının sağlanabileceği düşünceler geliştirilmesi ve tartışma ortamına izin verilerek herkesin düşüncelerinin alınması yönünde fikirler yürütülmesi gerekmektedir.
- Öğrencilerin birbirlerini tanıması ve örgütlü davranabilmesi açısından Öğrenci

Kurultayı başarıyla karşılandı. Öğrenci komisyonunun daha işlevli bir şekilde çalışabilmesi için, üniversitelerde komisyon temsilcilikleri kurulması ve buraların aktif şekilde çalışır hale getirilmesi hedefler arasına alındı.

- Kayıtların daha nitelikli alınması, bilgilerin güncellenmesi ve de elektronik ortamda bir hareketliliğin gerekliliği vurgulandı.
- Derginin düzenli olarak çıkması, dergi yazıları için bir havuz oluşturulması, ortak gezi düzenlenmesi, oda ve öğrenci komisyonunun ortak söyleşiler düzenlemesi ve bilimsel konulara da ağırlık verilmesi gelen istekler arasındaydı.
- *Ar-Ge, stajlar gibi öğrencilerin eğitim-öğretimi ve gelişmesiyle ilgili konuların gerçek anlamda hiç tartışılmadığı konusunda eleştiri yapıldı.*
- Son olarak bir internet sitesi kurulması, paylaşım yapılması, komisyonun düzenli ve daha etkin çalışması konularında istek vardı.
- Konser için kullanılacak ses sisteminin önceden ayarlanması ve konser gününde hazır bulunması gerekmektedir.
- Çeşitli üniversitelerin öğrencileriyle kurulan iletişimden kaynaklı sıkıntılar yaşandı. Daha önce sürekli ve etkin bir şekilde iletişime geçemediğimiz arkadaşlara, kurultay sunum çalışması verilmesi; bazı sunumların öğrenci komisyonunun ortak düşüncesini yansıtmaması gibi sorunlardan ötürü, sunumların içeriği komisyondaki arkadaşlarımız tarafından eleştirildi.

Kurultayda çekilmiş bi foto

TMMOB METALURJİ MÜHENDİSLERİ ODASI

I. ÖĞRENCİ KURULTAYI

SONUÇ BİLDİRGESİ

Ergiten biz döken biz...

Bu "kalıbı" değiştireceğiz...

Geleceğimizi kendi ellerimizle dökeceğiz!!

Dünyanın bir çok ülkesinde açlık isyanlarının gürültüsünün altında, savaş, kan ve vahşetin insanlığı kuşattığı bir ortamda, insanın ve insana dair her şeyin yok sayıldığı, bizden olmayanın 'öteki'leştirildiği bir yaşam alanında, paranın insan yararına üretmenin önüne geçtiği, bilim ve teknolojinin insanlık yararına kullanılmadığı ve doğanın vahşice katledildiği koşullarda; bizler, yaklaşık 400 metalurji, malzeme ve seramik mühendisi adayı genç bir araya geldik: düşünmek, paylaşmak, çözüm üretmek için...

Böylesi bir dünyada geleceğin mühendislerine düşen görevler ve sorumluluklar git-tikçe artmakta. Öncelikle dünyanın şu anki koşullarını değerlendirme ve tespit etme işine soyunduk. İleride zengin olacağını düşleyerek üretime değil, tüketime katkı da bulunmak üzere rekabet ortamlarında yetiştirilen geleceğin mühendislerinin tespitini yapmamız bizim için önemliydi. Sıkışmış, her türlü hak ve özgürlüğü elinden alınmış, sindirilmiş olan bu geniş 'aday' kitle, içinde bulunduğu tüketim toplumunun getirdiği; bilimsellikten uzak, içi boş eğitim sistemini ve kötü çalışma koşullarını görmezden gelmesine rağmen, bu koşullar altında hayatını sürdürmekte ve her geçen gün daha da fazla ezilmektedir. Bu yüzden, bu sorunlara karşı sessiz kalmamız gün geçtikçe zorlaşmaktadır. Bu doğrultuda, metalurji, malzeme ve seramik mühendisliği öğrencilerini bir araya getirmek ve bu sorunları hep beraber geniş perspektifte tartışarak; **beraber hareket edebileceğimiz bir zemin oluşturabilmek için yola çıktık.**

İşte bizler bu koşullar altında, olayı bütün bir sistem sorunu olarak ele alıp ihtiyaç ve gereklilikler doğrultusunda bundan 3 sene önce bu 'aday' arkadaşlarımıza ulaşmanın yollarını aramaya başladık. Gördük ki, savaşların acımasızlığını dizginleyecek insanlar üreten, çözüm önerileri sunabilecek olan bu genç beyinlerdir. Bu genç beyinlerin bir araya gelip beraber hareket etmesi gerekir ki, ipleri elimize alalım ve dünyanın bu vahşi gidişatına bir son verelim.

Biz de bu amaca bir katkıda bulunabilmek için, metalurji, malzeme ve seramik mühendisliği öğrencileri olarak **17 – 18 Mayıs 2008** tarihlerinde bir aradaydık. Yaklaşık 400 öğrencinin katılımıyla gerçekleştirdiğimiz ilk kurultayımızda birçok konu tartışıldı

ve çözüm yolları arandı. Sadece öğrencilerin sunum yaptığı ve tartıştığı, fotoğraf sergilerinin, kısa film gösterimlerinin, sinevizyonun, tiyatro sahnelenmesinin ve konserin olduğu büyük ölçüde öğrenci “emeği” ile gerçekleşen bu kurultayda yaşadığımız ortak sorunları ayrıntılı bir şekilde tartıştık.

Tartışmalar ve Alınan Kararlar

*** Kapitalist sistem içerisinde, üniversiteler bilim ve toplum için bilgi üreten yerler olmaktan çıkıp, özel sermaye gruplarının tekeli altına girmiş ve şirketler için çalışan kurumlara dönüşmüştür. Bu amaçla, ülkemizde YÖK kurumsallaştırılmış olup; kapitalist şirketlerin her türlü ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde üniversiteleri biçimlendirecek ve öğrenciler üzerinde baskı ve yıldırma politikaları uygulayacak bir kurum olarak örgütlenmiştir. Üniversite, toplum ve insanlık yararına bilgi üreten ve eğitim veren özgür bir kurum olmalı, karar alma mekanizmalarında üniversitenin tüm bileşenleri bulunmalı ve bu amaç çerçevesinde örgütlenmelidir. Ülkemizde, bunların karşısında engel olarak duran YÖK kaldırılmalı ve üniversiteler gerçek tanımına uyacak biçimde şekillendirilmelidir.

*** Bugün kapitalist dünyada pek çok eğitim modeli uygulanmaktadır ve bunların hepsi egemen sınıfların ihtiyaçlarına uygun nitelikte bireyler yetiştirmek amacıyla. Bugünkü mevcut durumda öğrenciler, okullarda kapitalizmin istekleri doğrultusunda politik ve sosyal olarak yalnızlaştırılmakta, bireyci, rekabetçi ve çıkarıcı bir tipoloji oluşturulmaktadır. Böylesi bir ortamda, bilim piyasa tanımlarına göre şekillenirken, bilgi alınıp satılabilen bir metaya dönüştürülmüş durumdadır. Kurultayımız bizlere sorunlarımızın yalnızlaşarak değil birleşerek, ortaklaşarak çözülebileceğini göstermiştir. Biz mühendis adayları olarak, başarımızın diğer arkadaşlarımızın başarısızlığıyla değil, ortak çalışmalarımızın başarısıyla ölçülmesinden yanayız. Bugünkü eğitim modelinin karşısında birlikte çalışmaya ve üretime yönelik, salt bireysel değil toplumsal faydaya hizmet eden, insanlık yararına ve toplum için bilgi üreten, bunu toplum yararına yayma amacı güden bir model oluşturulmalıdır.

*** 1995 yılında yürürlüğe giren GATS(Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) ile birlikte eğitim ve sağlık hizmetleri de birer sektör alanı olarak tanımlanmış ve bu alanların serbest piyasaya açılması için mevcut düzenlemeler genişletilmiştir. Bu hizmetlerin serbest piyasaya açılması halkın tamamının buralardan yararlanması önünde engel oluşturmaktadır. Bu hizmetler serbest piyasanın kar eğilimli yönelimlerinden kurtarılmalı ve halkın tamamının yararlanması sağlanmalıdır. Ayrıca, anlaşmanın sağlık sektöründeki bir uzantısı olan SSGSS yasası geri çekilmelidir.

*** “Yetkin mühendislik” ve “yetkili mühendislik” türünden eğitim sisteminin mühendis yetiştirmeye elverişli olmadığını itiraf eden ve öğrencileri mezun olduktan sonra da sınavlara girmek zorunda bırakan; rekabetçiliğin meslek alanında da devamına neden olan ve piyasa için ucuz iş gücü oluşturmayı hedefleyen, yasa ve kavramlar ortadan kaldırılmalıdır.

*** Türkiye’de genel olarak mühendislik ve metalurji, malzeme ve seramik mühendisliği eğitiminin niteliği sorgulanmalı ve eğitimin içeriğine yönelik düzenlemeler yapılmalıdır. Havuz dersi ve çan sistemi gibi rekabetçi, yaz okulu gibi paralı uygulamalar kaldırılmalıdır. Metalurji ve malzeme ve seramik mühendisliği eğitiminde uygulamalı laboratuvar derslerine önem verilmeli, herhangi bir kısıtlama getirilmeden cihazlar öğrencilerin kullanımına açılmalıdır. Yöneticilik ve girişimcilik ile ilgili dersler yerine metalurji, malzeme ve seramik mühendisliğinin temelini oluşturan temel dersler sıkıştırılmadan verilmelidir. Bu amaçla ABET gibi bütün akreditasyon uygulamaları kaldırılmalı, yerine öğrenciler ve öğretim elemanlarınca tartışılarak hazırlanacak bilimsel ve toplum için olan bir eğitim ve öğretim anlayışı getirilmelidir.

*** Ülkemizdeki her türlü kaynakların özelleştirilmesine karşı çıkılması amacıyla; toplumsal bilince kavuşturulmuş mühendis arkadaşlarımızın da aramıza katılımıyla cephemizi genişletmek ve yağmalanan değerlerimizin sahipsiz olmadığını göstermek birincil görevimizdir. Metalurji, malzeme ve seramik mühendisliği adayları olarak, ülkemizdeki metal sektör durumu ile ilgili geniş kapsamlı araştırmalar yapmalı; arkasındaki güçlere karşı ortak cephe oluşturmalıyız.

*** İnsan hayatının hiçe sayılması ve çevrenin tahrip edilmesi suretiyle yapılan her türlü üretimin kesinlikle karşısında durulmalıdır. Özellikle bizler metalurji, malzeme ve seramik mühendisliği öğrencileri olarak, ülkemizde mesleğimizle ilgili alanlarda gerçekleştirilen üretimler hakkında teknik olarak bilgi sahibi olmalı, her türlü çevre felaketinin karşısında durmalıyız. Ülkemizde 15 yıllık bir geçmişi olan siyanür ile altın üretiminin başta Eşme ve Bergama olmak üzere bütün uygulamalarına karşı çıkılmalı ve gereken yasal ve eylemsel mücadeleler gerçekleştirilmelidir.

*** Kapitalizmde iş güvenliği önlemleri şirket defterlerinde gider olarak görünürken, daha fazla kar için ISIG önlemlerinde kısıtlamalar yapılmaktadır. Bu da hem mühendislerin hem de işçilerin hayatlarını tehlikeye atmaktadır. Bunun yanında iş yerinde gerçekleşen her türlü kazadan mühendisler birebir sorumlu tutulmakta ve işverenin suçu mühendislerin üzerine yıklanmaktadır. Bu noktada geleceğin mühendisleri olan bizler işçilerin mücadelesi içinde yer alarak ISIG konusunda önlemlerin artırılmasını sağlamak için çabalamalıyız. Bu bağlamda ISIG önlemleri olarak: koruyucu sağlık hizmetleri ulaşılabilir hale getirilmeli, asgari ücret yükseltilmeli ve çalışma koşulları iyileştirilmeli, kayıt dışı ve sigortasız çalışma engellenmeli ve yasalardaki yaptırımlar ağırlaştırılmalı.

rak uygulanmalıdır. Bu hakların elde edilebilmesi için geleceğin mühendisleri olarak mesleki örgütlülüğümüzün ve ortak mücadelenin önemini vurguluyoruz.

*** TMMOB öğrenci örgütlülüğünün oluşturabilmesi, TMMOB öğrenci kurultayının gerçekleştirilebilmesi için ve yukarıda sıralan pek çok soruna karşı diğer mühendislik disiplinlerinin öğrencileri ile birlikte olabilmek amacıyla; TMMOB'ye bağlı diğer oda öğrenci komisyonları ile ortak hareket etme kararı alınmıştır.

Sonuç olarak;

- YÖK
- *Paralı ve ezberci eğitim*
- *Yetkin ve Yetkili Mühendislik*
- *Özelleştirmeler*
- *Çevre felaketleri*
- *Siyanür ile altın üretimi*
- *İş cinayetleri*

Yukarıda sıralanan olgulara karşı birlikte mücadelenin önemi vurgulanmış ve bu yönde adımlar atılması ile ilgili kararlar alınmıştır.

Öğrenci Kurultayımız geleceğe dair umut ve beklentilerimizi artırmış, örgütlü mücadelenin gerekli ve elzem olduğunun altını bir kez daha çizmiştir. Metalurji Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu, 1.Öğrenci Kurultayı'ndan çıkan enerjiyi ve umudu, sonrasına taşımakta kararlıdır. 17-18 Mayıs 2008 tarihleri Öğrenci Komisyonu örgütlenmesinde ileriye dönük bir sıçrama olmuştur.

Daha güçlü ve örgütlü bir öğrenci komisyonu oluşturabilmek ve II. Öğrenci kurultayının daha geniş bir katılımı ile gerçekleştirilebilmesi dileğiyle...

Unutmayalım: Sorunlarımız ortak, çözümleri de...

Metalurji Mühendisleri Odası Öğrenci Komisyonu

Yürütme Komitesi

Cemalettin Küçük	Metalurji Mühendisleri Odası
Hüseyin Savaş	Metalurji Mühendisleri Odası
Kemal Başak	Metalurji Mühendisleri Odası
Feyzi Demir	Metalurji Mühendisleri Odası
Çetin Durukanoğlu	Metalurji Mühendisleri Odası
Ekin Kış	İstanbul Teknik Üniversitesi
Özgün Küçükoğlu	İstanbul Teknik Üniversitesi
Özge Balcı	İstanbul Teknik Üniversitesi
Erşat Çayan	İstanbul Teknik Üniversitesi
Dogan Baştürk	İstanbul Teknik Üniversitesi
Oktay Çakır	İstanbul Teknik Üniversitesi
Duygu Alkan	İstanbul Teknik Üniversitesi
Barış Koyunlu	Yıldız Teknik Üniversitesi
Emek Durmuşoğlu	Yıldız Teknik Üniversitesi
Aydın Şelte	Yıldız Teknik Üniversitesi
Erhan Selvi	Yıldız Teknik Üniversitesi
Begüm Vural	İstanbul Üniversitesi
Nurettin Eroğlu	İstanbul Üniversitesi
Azade Yelten	İstanbul Üniversitesi
Berkay Tuncay	Marmara Üniversitesi
Zennure Özbek	Kocaeli Üniversitesi
Burcu Koçak	Kocaeli Üniversitesi
Baransel Tarsus	Kocaeli Üniversitesi
Burcu Nilgün Çetiner	Kocaeli Üniversitesi
Necdet Şencan	Sakarya Üniversitesi
Engin Şimşek	Sakarya Üniversitesi
Aykut Ayyıldız	Sakarya Üniversitesi
Volkan Evni	Sakarya Üniversitesi
Şarkay Şasi	Sakarya Üniversitesi
Barış Altıntaş	Osmangazi Üniversitesi
Kaya Gül	Osmangazi Üniversitesi
Özde Eryılmaz	Dokuz Eylül Üniversitesi
Aydın Salı	Dokuz Eylül Üniversitesi
Mine Ergin	Anadolu Üniversitesi
Aytaç Biçer	Anadolu Üniversitesi
Ulaş Uçak	Fırat Üniversitesi
Mesut Ateş	Fırat Üniversitesi
Gizem Kandazoğlu	Dumlupınar Üniversitesi
Serdar Öztürk	Cumhuriyet Üniversitesi
Fatih Al	Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü
Ceyhun Yıldırım	Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü
Kaan Şimşek	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Rıfat İşler	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Ahmet Çelik	Afyon Kocatepe Üniversitesi
Betül Selçuk	Afyon Kocatepe Üniversitesi

1. Öğrenci Kurultayı

Hareketli MARSİS Grubu'nun Elimizdeki En Net Resmi

Özlem Altun ve Barış Çelik'in Dinletisi

GYTE Tiyatro Topluluğu'nun

"92626'daki 65. Kare" adlı oyunundan bir kare

Kurultay Afifi

TMMOB
Metalurji
Mühendisleri
Odasi

17-18

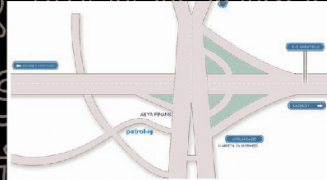
MAYIS

2008

1. ÖĞRENCİ KURULTAYI

PETROL-İŞ SENDİKASI

Altunizade Mahallesi
Kuşbakış Caddesi No: 25
Üsküdar / İSTANBUL

Bize Ulařabileceđiniz İletifim Adresleri:

http://groups.google.com.tr/group/metalurji_ogrenci

<http://groups.yahoo.com/group/hurdaci>

<http://www.metalurji.site50.net>